

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 5

Parkland, Washington, 17de Januar 1902.

12te Aarg.

Nytaar.

Klokkeløngen ringer
Det gamle Aar i Gaa
Og Nytaarsbilleden bringer
Til haardt Hoi og Lav —

Og saa den til os fjær,
At Karene de elger,

Og engang vil der ringes
En Gudslovsang for os høit,
Og de vil ogsaa bringes
Til Staden som er noer.

Og Aaret igniter alle
I Mindets Verden ned,
Dens sidste Straaler spille
I Julenattens Fred —
Og Nytaarsnyet siger
Saa Himlen frem og siger,
At Gud den gamle leder
Og uforandret er,
Som giver og som kræver
Sin Gave af enhver.

At ham sit vil jo Sivet
Og alle vore Aar,
Dan har os alt jo givet
Og ordnet vore Aar —
Dan gav os Livets Værd
Og Dømmesangs og Værd,
Og Faderhjerter Tale;
— Vi sit det ufortjent, —
Og vi kan ei betale
Alt det han os har sendt.

Men nu i Nytaarsnatten
Med Mindet og med Haad,
Vi ser paa Faderhatten,
Dan gav os i vor Daad,
Og paa de mange Gaver
Vi fra ham soet haver
For Himlen og for Jorden,
— O kunde vi ei da
Med Nytaarsnyets Vorden
Dan give Hjertens Ja!

Og Klokkeløngen lyder
Ira dert og i Fryd,
Og Englene sig frydter
Og nærmer sig os lyst;
Saa blir der Fred i Barmen,
Guds Vilje bliver Aarmen.

Run Klokkeløngen toner
Og vier Aaret ind
Til ham som blandt os troner
Og har en Faders Sind.

O. Jensen.

76. Den ottende Plage.

Det bliver det gjenstøget, at Gud nu forværdede Farao og hans Tjeneres Hjertes. De sidste Plager har altjaa ikke længere til Hensigt at omvende Farao. Gud vilde vise sin Magt paa Farao og Ægypten og herliggjøre sit Navn paa dem, for at de store Underer, som Gud havde gjort i Ægypten, skulde blive forstante i Israel for Børn og Børnebørn.

Bed Mose og Aaron blev der fremdeles forstante Farao et kvælleligt Under. Hans Tjenere døde paa, at han skulde lade Føllet fare. De frubete for, at Ægypten end kunde blive aldeles adelagt. Det er viselig i gen Bed, ingen Udydighed, naar man tounge, af Angest og Frygt, i dette eller hint Stykke i det udvortes gjør Guds Villie. Farao tilbød sig at lade Israels Børn gaa, Souverne og Døtterne skulde blive i Ægypten. Han vilste, at Faderne ikke vilde lade sine Børn i Stikken. Han vilde altjaa holde Føllet fast i Landet og fremdeles lade sine og træffe det. Saaledes gjør det Menneske, som ikke vil omvende sig, naar det kommer i Stude. I det ydre, for Skins Skyld især han sig lidt efter Guds Fordring, men i det egentlige Synd holder han fast.

At frem den ottende Plage. Gørsløpsevarme. Hvis lige man endnu ikke havde jeet i Ægypten, dækkede det hele Land og forværdede Jordens Græde, som var blæven silloved efter Dagelen. Saa'ed's gjør Gud sine Plager og Straffe haardere for de forværdede Sæntere. Først tager han med Raade og tager alle fra Mennesket alt paa en Gang. Men tilslut er det forbi med Mildhed og Gudsret.

Farao betjendte nu igjen: „Jeg har syndet imod Herren, eders Gud.“ „Forlad mig Synd.“ „Bed til Herren, eders Gud, at han nu tager denne Død fra mig.“ Det er Toppaalet og det moddydeligste og grueligste Slags Hællert, naar en uforbederlig, uforværdet Svand er hællet Bed, taler om sine Synder og beder Gud og Mennesker om Tilgivelse. Det er Djævelens Haan og Svot over disse alvorslige, hellig Ting: Gud, Raade, Søndernes Forfærdelse. Farao gjorde, da Plagen var vegen bort, dog ikke Guds Villie. Herren forværdede hans Hjerte, saa at han ikke lod Israels Børn fare. Saaledes gaar Forværdelsens Dømta Gang og især Sønderen sikker den endelige Bede imøde.

Guldgruber.

O. Jonassen.

„Herren har sin Himmelens Skat til Jorden for at lade den dundrede Suf for at lade Sodens Børn.“ (Salme 102, 20, 21). Se, her, lade (sjove). Disse 3 Ord, det ene større end det andet, vil vi drag frem af disse 2 Vers Guldgrube. Gud i i Jorden, dan harer Suflet og han især og hjælper. Gud er ikke en arkaisk Miskuer, heller ikke en der nok kan høve Suflet og Klager, men han er ogsaa Sofren, Hjælperen i al Nød. Men det er ogsaa alene ham, som kan gjøre det, han alene er Sofren, Hjælperen. Naar det hedder: „Herren lagde daglig dem til Menigheden, som blev frelste,“ og „Herren — udvalgte det ringe og det som intet er, for at lade Hæd skal reise sig for ham,“ saa skal det sige os, at han alene gjør det. Det er ikke til den, som vil, ei heller til den som lever, men til Gud, som gjør Miskundhed.“ Den Gud, som ved sit almægtige Vilde, har sat os i Verden og opholder os der, han er det, som ogsaa ved sit Ord lader os i vort Næste og lægger os til Menigheden og ophol-

der os der i den ene og rette Tes til Kristus. Hvad skal Ter vi da ikke tryk lade af vor Sorg paa ham, som jer og hører og løser, og som vil have Omfarg for os? Skulde vi ikke gaa til ham, ja til ham alene, midt alt hvad der trykker os og lægge af vor Sag i hans Haand — og lade hans Raade være os nok, visse paa, at den skal opholde os til det evige Liv og lægge os til ogsaa den triumferende Menighed, saa at vor Nød skal være alene i Herren.

Barnehjemkorporation.

I Overensstemmelse med forudgaaende Betjendtgjørelse holdt Parkland Lutheriske Barnehjems Kof'n. sit første Kæremøde i B. S. H. Tirsdag F. M. den 14 dennes. Mødet aabnedes med Andagt ved Pastor B. Jarsaab. Kavnlisten opstodtes ved Sekretæren og de 5 Korporatører (sarede til sine Navne. De omrige tilstedeværende Randspærner optoges som Naadglænde. Ingen af dem besjærede Optagelse; men flere erklærede sig i fuld Overensstemmelse med Korporationens Plan og Dømed og vilde efter Gode sinste d.n. Formanden meddelte sin Indberetning og oplæste Kasserens Regnskab. Til Truffes valgtes G. Vednes for 5 Aar, Jacob Lunde for 4 Aar, Erik Viland for 3 Aar, S. Einland for 2 Aar og Pastor T. Larsen for 1 Aar. Mødet hævedes kl. 12 med Bon ved Pastor T. Larsen. Eftermiddag kl. 2 holdtes Truffemøde i Pastor Larsens Kontor. Mødet aabnedes med Salmesang og Bon ved Pastor Larsen. Til Formand valgtes Pastor Larsen, til Viceformand Jacob Lunde, til Sekretær Chr. Vednes og til Kasserer Pastor Larsen. Der var indkommet et Ansøgning til Parkland Lu herke Barnehjem fra en lutherisk Brød om at optage et Børn i Høje gammelt. Board of Truffes kunde ikke jadvølge i Begjæringen, da et end-

Doktor Bernhardus.

Fortælling fra Reformationstiden.
Oversat af J. L.

Slutning.

Ingeborg stred ved Ribbeds Side gennem Storskoven og det blev mørkere og mørkere. Maanen var gaaet op, nu og da falbt dens Solgylars gennem en Nabning paa den brede Vej og belyste den unge Kones blege Ansigt. Med Dienhaarene dybt sænkede vandrede hun fremad — nu, da han, livnet op paany, gik ved hendes Side. Det selvsomme Skridt, hun havde gjort, forekom hende næsten utroligt. Ønsket om at redde den elskede havde drevet hende ud i Mørke og Fare — med Kvindens Fryktsomhed, da skjuler sin Kjærlighed som et Smykke og hellere taaler Angst og Pine end opgiver sin Stal, vendte hun tilbage. „Han taler mig!“ lød det endnu i hendes Hjerte, medens hun kastede et stjaalent Blik paa den elskede Mand, der taust og i stille Glæde stred ved hendes Side. — „Han taler mig!“ — „Det er blevet sent!“ „Men jeg kommer!“

Og han kom — kom snart — hun havde allerede ventet for længe.

Da de var komne til det lille Bøgeterhus, fulgte Ingeborg de to Mænd til den gamle. Træt, med foldede Hænder laa han der, en Lysning gik over de afdævede Træk, da han saa hende komme ind med sine Ledjagere.

Glæde i Troen gik han over til Luthers Lære og ned Nadvæden under begge Stikkelser. Da lukkede han Dinene som et Barn, der holder ud efter Dogens Sorg og Glæde. Det var den sidste Hvile paa Jorden, en sidste sagte Slummer, uden Kamp og Smerte. Det kunde knapt mærkes, at Sjælen stoi bort, som en Fredens Besig hvide Legeme paa det tarvelige Lede.

Ribbed trykkede Dinene til paa den døde, i stille Bøn stod de omkring Liget, da gik den ene efter den anden ud, og den gamle Maboerste jatte sig ved Leiet for at holde Vagt over den gamle tro Svastale.

Der ude under Linden sad Ingeborg. Hvid glimede Beinen i Maanedskinnert, enhver Blomst i Haven kunde hun se, saa Stjerneklar var Natten. Ligesom i Drømme saa hun ud over Engene og Skovene, uden at røre sig sad hun der, som om hun aldeles ikke turde forlade sin Plads, førend han kom, som hun ventede paa. Ved Blindnet, hvor

den døde laa, sang en Rattergal, sagte Toner svævede hidover, som om Natvinden rørte ved Kloverne der borte i Taarnet. Ellers var alt stille, kun den gamle Kones Bøn i Kammeret, hvor Liget stod, lød ensformig gennem de aabne Binduer.

Skridt nærmede sig, hun trykkede Hænderne paa Brystet — han var det — og nu stod han foran hende og talte med hende, jaaledes som hun tusinde Gange i inderlig Længsel havde ønsket sig det. Hun svarede ham uden at vide hvad hun sagde; hans Læber sølte hun paa sine, hans Hænder paa sit Hoved — sagte løste hun Gulestøret og rev det midt i to. „Det er nu forbi, du kjære Veninde,“ varde han og trykkede hendes skjønne Hoved, hvorom de nedhængende Locker danne ligesom en Siletappe, til sit Bryst. Han talte til hende om sin Stolthed, der vilde opgive Kjærligheden til en Kvinde, som hørte en anden til, om sin Længsel efter Lykke og efter et Hjem, om sin Kjærlighed, som en ung havde gjort ham lykkelig, og som havde gjort ham elendig og ensom.

Taarerne trillede ned over hende Kinder, skjælvende klyngede hun sig til ham og vilde bede ham om Tilgivelse for den Udelise, hun havde vidt ham. Men han vilde ikke høre noget om det.

„Jeg er Skyld i det hele,“ saade han. „Hvorfor gik jeg uden at tage Afsked fra dig — havde jeg ytret et Ord til dig, saa havde du været min!“

Ingen Lyd aabred Sommerens Stillehed; imellem Toppene tittede Maanen og lyfte over den unge Kones fine Ansigt, medens hun sad stille ved den Mand's Side, som hun tilhørte.

Ved Midnat lød der Klang fra Taarnet. Fra Skoven svævede den høitidelig hidover ligejom Rasken af Vinger; det var som om en stor Lyfts Sædebud drog over den drømmende Jord.

Ellevte Kapitel.

Af Bernhardus's Krønike.

Spandau d. 20 Oktober 1535.

Mit Kone har bedet mig foreskrive Fiskbed Abbedens Krønike, som jeg gav ham Brykups-morgen — underligt synes jeg nok, at det er, men Fru Ingeborgs Ønske skal blive opfyldt. Der er bare et Par Blade igjen, og saa fylder jeg den, hvis Gud vil, med Glæde. Det sidste Ord, jeg som Abbed har skrevet i den er et Jubelraab: „Stat op, bliv lys, ti dit Lys kommer,

og Herrens Herlighed opgaar over dig!“

Ja, hans Lys har lyst paa min Stalter og atter og trostet mig, naar, som saa ofte i Livet, Taarer og Nød var min Del. Og idag, da jeg skal begynde at skrive Slutningen i denne Bog, kan jeg ikke andet end paany leve og talke og med glad Hjerte jatte min kjære Kones Jubelraab: „Liv Herren, min Sjæl, og glem ikke alt det gode, han har gjort imod dig.“

For to Maanedes siden blev Ingeborg min Hustru. Det forekommer mig ofte som et Eventyr, og dog er intet saa klart og sikkert som denne Kjendsgjerning.

Hvad Lykke er — det erfarer jeg daglig, en Naadegave fra Gud, saa rig og stor, som kun han kan give. Men vi modtager den hver Dag ligesom paany og er os dens Fylde dobbelt bevidste, fordi den er fremgaaet af Uheld og Nød og bitter Smerte. Ofte læner hun Hovedet til mit Bryst og siger: „Jeg kan ikke fatte, at jeg er din!“ og jeg ser hende i Dinene dybere og dybere. Ja, dine Dine, Juba, de skjuler en Fylde af Nø og Fred, det kommer deraf, at du er opblømt et under Korset, Jerikose, og dets Smertes og Betsignelse har overfyldt dig!

Jeg kan ikke leve af jordisk Solskin — det bekjender jeg, der har modtaget en Lykke saa stor, som den paa Jorden gives kan! Jeg kan ikke leve af din Kjærlighed alene, du elskede, mit Liv er levet forgyæves, hvis jeg ikke har ham, som har udløst mig, som har udgydt sit Blod for mig!

Og naar jeg idag ser paa dig, hvorledes du er bleven min Lykke og mit Solskin, saa er det min største Glæde, at du elsker Herren og er hans egen; for Verden forgaar og dens Lyst, men den, som gjør Guds Vilde, bliver til evig Tid.

Spandau den hellige Julefest 1536.

Under Jul klokernes Klang er en Søn bleven os født. Mit Hjerte strammer over af Glæde og Tak, og Juba ser stille og lykkelig snart paa mig og snart paa det lille fine Hoved, som slumrer ved hendes Side. Derude er festlig Klarhed. Stjerneerne straalet ned til os og hilser Jorden, som atter har beredt sig til at modtage den høieste Gæst og jubler ved Jule-nattens Port: „Hosanna, Davids Søn, lovet være den, som kommer i Herrens Navn!“

Der bor'e ved den tilfæede lille Port staar der hugget i Sten under

den gamle Gær: „Kom, ti alle Ting er beredte.“ Det har for mig altid været den kjæreste Hilsen i Julehelgen — alle Ting er beredte! Frelsen, Frelsningen i Kristo Jesu, den evige Arv, som er bevaret i Himmelen — for os, for dig og mig, for alle, som hylder Guds Søn, der er bleven Kjød.

Gjennem de aabne Kirkeporte strømer Lyset, og paa den hvide af Maanen oplyste Sti kommer Julegæsterne, store og smaa, for at høre det gamle, salige Budskab.

I Taarnerne vandrer jeg med, og bærer mit første Barn i Daadsflor over Helligdommens Dørtærskel. En salig Gave, et lidet Barn om Julekvælden — om det bare er et flakkes Mennekebarn, undfanget og født i Synd — vi ved, at det hører Herren til ved den hellige Daad, og Jul budskabet staadfaer Frørens Sandhed for os.

Saa signe Fælsere, hvis Fodselsfest vi fejrer idag, Barnet, som han i den naaderige Tid har givet Livet. Han lade sit Lys skinne klart for det, han give det Kraft til dette Jordeliv og sin Naade til Afsteden. Fra Taarnet staar det Midnat, Kirkevinduerne er dunkle, Gaderne stille.

Jeg sidder i et met oplyst Værelse og vaager over min Lykke og lytter til min Kones og det nyfødte Barns Mandedræt. De klinger det fra Taarnet ligejom den Gær:

Det evige Lys gaar nu herind,
Som giver os Verden et nyt Stin,
Som lyser for os ved Midnatstid,
At vi kan kjende vor Fader blid.

Sagte søvner de søde Toner over den drømmende By; men jeg tænker ned ved mit Barns Bug, og i min Sjæl jubler det:

Alt dette haver han os tilvendt,
Derpaa vi have hans Kjærlighed kjendt,
Der ved sig glæde af Kristenhed,
Og tilke hannem i Gøighed.
Kyrieleis.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

OFFICE BLACK 1391.
TEL. RES. WHITE 81.

TACOMA, . . . WASH.

PACIFIC HEROLD,

Udtryk af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør,
assistent af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
Til Europa pr. Aar.....75 Cts
Adresse: PARKLAND, WASH.

Mexico:

All vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller lag 50ct. i Sølv i Brevet.

En eller To Gent's Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10ct. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Fortsat Reisebrev.

Mimra, Wash. den 9de Dec. 1901.
Kjære „Herold.“

Sidste Fredag Morgen 530 jeg farvel til Hotelverden i Bridgeport Dr. B. Peterson. Været var dejligt, dog var der en Del Løse at se nordens Columbia River. Af denne Grund ansees det for rettest at følge Stovveien til Conlee City heller end at vove sig ud paa uvejssomme Steder for at spore nogle Mil.

Det er noget koldt. Væsen er frosten og ujevn med kun lidt Sne. Det vil blive en haard Tur for Kristne, som er barfodet. Dog berer han mig deligt og let afhed. I flere Mil ligger Væsen i utallige Bugtninger (ydøssoner) spaa Bakker og romantiske Dalforer op fra den magtige Flod, som her før en lang Strækning baaner. Grundsten mellem Outlet Samt Gieendom og den store Colville Recreation, som endna hører Indianerne til. Fra Tappen af disse Bakker, som er omkring 2000 Fod høiere end Elveleiet, har man en stor-

artet Udsigt over Elven og Hjelde. Den ensomme Vandrer faar et overvældende Indtryk, der alle vil virke nedslående, fordi han træder til at føle sig forladt og borte.

Bed at hælde ud over disse Billeder opdages en ny Værlig til Robleshed. Thi se der langt borte tilvenstre, hvor nede ligger adentbart nordre Branch af Foster Creek og den store Stageruel, som jeg skulde have fulgt for at høre stor og stille Sei til mit Skæl.

Op disse Bakker fra Bridgeport tog jeg en Smatvel og derved ma jeg have undgaaet det Været, hvor nordre og søndre Fostercreekene stilles ad. Nu er jeg langt oppe, langt mod syd end jeg egentlig tænkte paa at reise. Jeg holder dig endnu Retningen med Conlee City og har ikke Tid til at gaa tilbage, er heller ikke sikker paa, at den rette Sei er tabt. Trods nogen Tøil og Værlighe besluttes dog at holde paa fremad, indtil nogen kan træffes, der er istand til at give paalidelig Underretning. Men her er ikke mange Jo i et møde, dog man vel ogsaa enkelte Seilere kunne finde. Jeg ved, at der endnu længere Syd er en Sei, som gaar til Buckingham P. O. som er 12 Mil sydpaa fra Værlig, og just i den Retning, som jeg skal gaa. Men om der er nogen let Hændelig Sei fra Buckingham til Conlee er et andet Spørgsmaal, som maaske bejares. Paa de nye Strækning er det, at et Par Mand to Kar siden for Ud og frøs ihjel. Gadelig kommer et stort Qvedelss forspan i af 4 D. se.

Randen fortæller mig, at jeg er langt fra nordre Foster Creek, som vi fra disse Høider endnu kan se. Han fortæller mig nu Værlig til Buckingham og siger, at der er en upaalidelig Sei over udehede Trætter til Conlee. Dette var en stor Opmuntring, især da jeg af mit "sectional map" kan se, at denne Sei er vel saa kort, som den store Stageroad lang nordre Foster Creek. Nu gælder det da altsaa først at finde Buelin, som P. O. Gienand Middag findes endelig dette Sted. Det læses ogsaa den glædelige Underretning, at en ganske god Sei fører syd og over lige til Conlee City. Det er nok 28 Mil hid, men man kan ikke læse Helt af Værlig. De første 18 Mil er der høerten Sand eller Særlig at høre, men det gælder intet, her kan vi se forjante ud med Træl.

Kædet er nu en halvvejs og vi ha de tilbagelagt kun 12 Mil af de 40, som vi idag maaske reise. „Aringla“ for-

lynde sig godt af Vandbruget og snart skal hun saa Høve af Boien bag paa Sædelan.

Men her gjenfod sig en Diskusie, der er saa gammel som den første Misfion, nemlig at haade Spisefiden og Misfionærens Madlyst var forbaanden, men Værligungen sagde: Nei, du faar denne Geng negte dig et parnt Realitid og være glad til, at du endnu i Havreboien har de Biskitter, som du nogle Dage siden fik af Sam. Andersen med paa Værlig.

At der i mine Lommer kun findes nogle saa Gents eller en Dollar, er min egen Skyld, som har sendt bort alt det øvrige. Da jeg til Værlig tænker at komme til en Fremierde uden en Hædt Sjæl, kan maaske Særlig paa et Hotel koste mig 50ct og Stald for „Aringla“ 25ct., da bliver det ikke meget igjen til Værligmod og Frost. Dog nu gælder det at komme hertil med paa Værlig og under den lille Fortølning hælde til Middag for at „Aringla“ kan saa sin Hædt og arbejdt af det Vandgræs, der stifter op af Særlig. For at give det trofaste Dyr saamegen Qvile som muligt, tog jeg Sædelan af og Hædtblæsten, der ogsaa tjener som Sædelarope, lægges paa „Aringla“ for at beskytte den mod den lidt kjoelge Wind. Der faar haade Hyster og Hædt en nat saa med Middag og Hædt halvet er vi færdi, til at paabegynne denne Mars paa 28 Mil. Været er ganske fint og Værlig ganske god.

Nu gælder det at ride fornuftigt, saa at høerten Hædt eller Hyster skal blive altsfor træt, for de 28 Mil er tilbagegt. Det gælder allige ikke at have altsfor langt igjen til Værlig, naar Været holder paa. Biskitter har paalidelig Joff fortalt mig, at Aringla engang da det gjaldt et Værligst Liv var en stor tung Mand 16 Mil i 45 Minutter, men dette beværlig ikke, at den nu skal ditoes til at høre mig 28 Mil høert i to eller 3 Timer, men i 5 eller 6 Timer kan den gjøre det og paa lige g. d. Nogle ventlige Ord til den med Errogen og Klap paa Halsen høerter den med en bifaldende vel tilfreds B. værlig med Værlig og Hoved, som om den vilde sige: Ja vi er gode Biskitter og skal troelig saa hænden til.

Naar den løber i halvt Gallop, da sidder Hysteren og gænger sig som i en Særlig. Men disse første Ordene med Hædt og Hyster. For at der denne mellem Hædt og Hyster besluttet at ride i et jævnt sagte Træd hurtigt nok til at

LOCAL STEAMERS.

—VICTORIA ROUTE—
Thompson Steamboat Co.
THE NEW MAIL STEAMER
"MAJESTIC"

Lv. Tacoma 7 a. m.,
Ar. Victoria 3:30 p. m.
Lv. Victoria 8 p. m.
Ar. Tacoma 6 a. m.

Daily except Sunday.
WHATCOM ROUTE.

Steamer "Behome"
Leaves N. P. Dock at 2 p. m.
Tuesday, Thursday and Saturday, and Steamer

"State of Washington"
Leaves Yesler dock, Seattle, 10 p. m. daily except Sunday, carrying passengers and freight for

EVERETT, ANACORTES, FAIRHAVEN, WHATCOM AND BLAINE.

Connecting with railways at Anacortes and Whatcom.

DODWELL & CO., Ltd.

General Agents.

625 Pacific Ave. Phone Main 98

Tilsalgs.

Fem Acres mark og indfæret Land i Mil fra Parkland er tilsalgs. For nærmere Underretning skriv til

Joer Johnson,
1520 Fifth Ave.,
Seattle, Wash.

H. V. ROBERTS,

Landløge.

Crown and Bridge Work a Specialty
Call and get prices.

Room 306, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 13th & Pacific Ave.
TEL. MAIN 308, Tacoma, Was

Netop Ankommet.

Et stort Udvalg

— Af —

Bokbøger, Bibles, Salmebøger

"Hymnbooks" og andre Bøger

stiftede til Julegaver osv.

VISELL AND ECKBERG,
Stationers & Booksellers

1308 Pacific Ave.

TACOMA, WASH.

Ubagelagge 5 eller 6 Mil i Timen. Saadant Trav kan den holde paa med hele Estermiddagen. For Rytteren er dette noget haardere Arbejde, men bærer han sig rigtig ad, kan han naa Conlee City, uden at blive udfødt. Naar en Rytter sidder tungt i Sæd liden med sit Hæg, Hænder Sener og faste Led, da kastes han op og ned omtrent som en anden Stof. Heraf bliver han snart trætt og sit, medens Lokunden inden kort Tid faar mere Vant end den har godt af. Hesten lider ogsaa af saadan Klobset Midning. Naar han derimod fordeler Tyngden af sit Legeme dels paa Hædderne i Sædhællerne og dels paa Sædet i Sadelen, med usalle Legemets Sener og Ledemod holdes ganske slappe og løse, saa at endog hvert Led har i Nyggen bevæger sig frit og løst og følger alle Hestens Bevægelser, da faar hele Legemet en passende og meget sund Motion, der holder Diodeirkulationen i naturligt Birkomsomhed og Langerne stadigt forsynede med frisk Luft. Ridning, tilhest er da langt lettere og sundere end paa Bicycle.

Paa denne Maade gaar det nu jævnt fremad. De nærmeste Omgivelser er ud som en Orken omtrent som man kan tænke sig Bornes Land i Sydamerika. Dist og her ser man en Skopje eller større Forholning med en Klippehammer af mørk Basalt. Her og der ligger store Stene, som her kaldes "hay-stack rocks," der paa Afstand ser ud som Ruiner af nedbrændte store Huje. Alligevel findes her store Stykker af godt Vand bevoftet med Sagebusk og Bunchgrass.

Paa et Sted faaes en større Flok hvidvilde Heste, som ved Synet af Rytteren straks smelter sig i en tæt Klynge omkring en Anfører. Med denne i Spidsen staar de i Form af en Suedplog færdige til i god Orden at dragt Afsted, om Rytteren naar er st, altsom meget.

Forsvrigt er her intet andet Spor af Mennesker end Veien, som bujer sig i sydøstlig Retning, over Smarbakker og Dale. Al Slabningen rundt omkring synes at ligge i Laalmodig Forventning efter at hde Mennesket sit Tjeneste, medens den efter Guds Ord er i Smerte og venter efter Guds Børns Herligheds Frihed.

Naar da Vandringssmanden, som her ikke behøver. Men en Sty mand ved Møret at passe stadigt paa alle Vædter og at beholde sin rette Kurs, men føler sig ganske i. y, paa Veien, da har han en

hyperlig Anledning til uforstyrret at beskæftige sit Sind med nyttige Tanker, som kan og bør skaffe ham Kommerciell vel endog i en øde Orken. Han kan sætte sig tilbage blandt sine Kammerater og Lærere og leve over liden de livsglade Ungdoms og Skoledage og paany lade Undervisningen virke paa sig igennem, som om man lade de gamle Læresale ved Kammeraters Side. Eller man kan vælge at dvæle ved mørke og tunge Sider af sit Liv og lade gammel Nød og Sorg atter oversomme Forstand og Hjerte. Og saa da vil man kunne sande Mithers Ord: Nød lærer at bede og mærke paa Ordet. Da i n man vetop ogsaa i den ensomme Orken af færdig Hjerte og Mund udøse sin bitre Klage og brændende Von for Naades Throne i Orkenen, hvor man ved, at ingen anden end Gud og hans Engle ser og hører ham. Da faa der ikke Tiden lang, man er glad over ikke at have noget andet Selskab med sig.

Men paa saadanne Ture kan man ogsaa underkøben blive saa voldkommt forfulgt af Estans og Rjodets glønde Vile eller onde Tanker, at det er vanskeligt at komme fra dem uden at finde paa Kunstler til at forstyrre dem. Man kan vove sin Hest og sige afsted saaledes, at man faar nok at gøre med at hænge paa Sadelen. Eller man faar Die paa en Canote eller Prairie liden, som her ofte kan sees hele Flokke af, da er det et hyperligt Midde af alle Kræfter at sætte sig dem. Naar Hesten i vigtigt Løb, som en Pil styder sig frem over Kløveduller Stene og Græster, da bortværes de onde Tanker og man føler sig taknemlig for at man ikke gjorde en farlig Kløvedulle og blev liggende med brudt Lemmer ved Siden af et eller andet af de dybe Huller, som man i røvende Fart for over. Forts

Taknemmelighed.

Tanke kommer af at tænke, ligesom Munk kommer af at glemme. Den, som er taknemmelig, retter sine Tanker paa Belgjæreren og Belgjæringerne og beholder dem som saadanne altid i Huskommissionen. Taknemmeligheden har derimod er af sine Rødder i Glemsomhed, den utaknemmelige glemmer de modtagne Belgjæringer og den, som har givet ham dem. Derfor maner den hellige Skrift os ofte til Taknemmelighed derved, at den opfordrer os til ikke at glemme det gode, vi har

modtaget. Saaledes hedder det f. Ex. i 5 Mos. 4, 9: "Bogt dig bære og forvar din Sjæl saare vel, saa du ikke glemmer de Ting, dine Mine har seet, og de alle niger fra dit Hjerte alle dit Livs Dage, men du skal kundgjøre dem for dine Børn og for ditte Børnebørn."

Taknemmeligheden indeholder Erkjendelsen af en Fordringsløs, som man har lige overfor Belgjæreren. Den taknemmelige føler sig bunden til den, der har gjort ham godt og besidner ham sin Fordringsløs d. s. d. t. en-gestte Sprog bruger man derfor saadantlig Takkesbrev: "Munk obliged to you," og paa Norsk betyner vi os ofte af Takkeordene: "Min forblindeligste Tak!" Men dette er for det meste bare Talemaader, hvormed man ikke forbinder nogen Tanke. Højtidelighed, der endog bliver forværende til det bent frem modtagne, saa ofte man ved dem vil frigjøre sig fra Belgjæreren. For det er desværre en Kjendsgjerning, at vi ofte netop da bruger de skjønneste Ord, naar vi har de slætteste Tanker.

Den taknemmelige er rede og villig til paa alle Maader at erkende det gode en har gjort ham. Dette hans taknemmelige Sindelag viser sig væsentlig i tre Trin, nemlig i at erkende og kjende sin Fordringsløs og at lægge den for Dagen i Gjærning, — altsaa med Hjerte, Mund og Gjærning. Af Hjertet taknemmelig er et Munk, som i sit indre ærer sin Belgjærer og altid husker paa hans Belgjæringer. Med Munden taler Man, naar man udtaler sit taknemmelige Sindelag og roser Belgjæringerne. Men i Gjærning viser man sin Taknemmelighed, naar man besidder sig paa om muligt at gjengælde Belgjæringerne.

Det taknemmelige Hjerte er naturligtvis Dovedsagen; ogsaa ved Taffen kommer det fremfor alt an paa Sinde-laget, at man husker og skjønner paa Belgjæringerne. Paa de te har Skriften mange Ex-mples at opvise. Vi skal her bare anføre et. Den gamle Gledit Barfills Son Kong David i en tung Tid, som der berettes om i 2 Samuels Bog 19 Kapitel, en negensnødt, lidet, tørre Trosskab, der ikke søgte Tak og afløst enhver Godegjørelse. Men David havde et taknemmeligt Hjerte, og hans Taknemmelighed viste sig der, at han gjorde mod Barfills Son det, som han havde tilvænt faderen. Og saa byrd havde denne Belgjærning bestet sig i hans Gulommelse, at han for sin Dødsbe-

lede sin Efterfølger: "Men imod Gleditens Barfills Sonner skal du gjøre Miskundhed, og de skal være blandt dem, som æder ved dit Bord; ti saaledes som de til mig, da jeg svæde for din Broder Abialom." I Kong. 2, 7. Det er tydeligt, varig, kongelig Taknemmelighed.

Utak er Verdens Løn, siger Ordspøget. Da hvem er det vel, som ikke kunde have noget at sige om den Ting! Hvor mobydeligt dette Utak end er, saa kryber dog dets Konter ind i selve de slætte Kredse, hvor man ellers føler en stor Afstik for alt hvad der ansees for Utak. Mængden er, som går i sine Klæder, som sidder i Hæ og Bærdighed, ogsaa mængden en høit opstruet Dame; der ansees som Monster paa Elegance og Ynde bærer, liget det ikke ser saaledes ud, paa Utaknemmelighedens Skamstak, hvormed de lønner Forældrenes Kjærlighed, Bønnen og Slægtninges Godhed og sine Hærens og Skolelæreres Erstatning. Verden er fuld af utaknemmelige Mennesker, og sand Taknemmelighed er en overmaade sjelden Virt.

At Utak kommer af at glemme, har vi allerede sagt. Men Utak udfødt hænges meget nødt sammen med Overhadighed. Den overhadige Verden modager snart her, snart der noget godt, men tænker ikke noget videre paa det, men betragter det som noget, der falder af sig selv, at Folk viser det Kjærlighed og Venlighed og i Nødsfald yder den Hjælp. "Denne Overhadighed," skriver B. A. A. Weibrecht, "bringer det laaste i det Dødelik, man jaar Gaven, til et svagtigt "Mange Tak!" men af Taknemmelighed føler man saa lidet som Sommerfuglen, der slager fra Blomst til Blomst, eller Vien, der surrer fra det ene Sted til det andet og ikke taler nogen for det, de har nydt."

Mange Mennesker foresætter sig lige til at glemme modtagne Belgjæringer. For at slippe for at ikke giver de sig fra først af det Skud, at det koster dem en roindelse at modtage Belgjæringer, og at de gjør Giveren en Gode, hvorfor han er dem forbunden. Her bliver Tilbage taltningen af saante Benge af uædel Mennesker ofte betragtet som en Fortjeneste fra deres Side, for hvilken Tilgodehaveren læse sit Liv skylder dem Tak. At dette er en omframt hæslig Form af Utaknemmeligheden fortaar sig af sig selv; men den bliver desværre af os utaknemmelige Mennesker hyppigt brugt i Aand. de se

lige overfor den allerhøieste Beligjører. Vi ser os kun altså ofte saa, som om det Herte holder os Tak for, at vi nu digt modtager hans utallige Gaver.

Uafnemnelighed er i Grunden Godmod. Det er ydmygende og derfor ubehageligt for det naturlige Menneske at erkende, at det har en Forpligtelse paa sig mod et Medmenneske. Dets Godmod oprører sig derimod, den driver Mennesket til at glemme det gode, det har modtaget, og naar dette ikke lykkes, til siden efter slaaet det anægte Forpligtelsen. Uafnemneligheden har derfor egentlig sit Udspilning fra Hjertet, den er ikke blot en Folge af en forsmækket Forstand, men af et sandt Sindelag.

Uafnemnelighedens laveste Form er Hærlighed. Da, n. Man tager imod Beligjæring, gjør endog Krav paa dem, men bagefter værger man sig ved at anse dem som saadanne og at opføre sig mod Beligjæringen som en, man studer Tak. En ærlig Skyldner bærer i sit indre altid den Bevidsthed, at han har paataget sig en Forpligtelse; han negter ikke den Gjælden, han har sat sig i og gaar ikke ud af Veien for Tilgødetshæverens forberedelse at lade sig fra den brojsomme Grundring om sin Forpligtelse. En nærlig Studenter gjør det modsatte, og det samme gjør den uafnemnelige; han bærer sig ud, som om han ikke har nogen Forpligtelse paa sig, — han er altsaa nærlig lige overfor Beligjæringen, han vil r fra som Bogner. Af denne Grund har man med rette kaldet Uafnemneligheden en djævelst Egen, for ligesom Djævelen er Lognens Fader, saa er han ogsaa den, fra hvem Uafnemnelighed kommer, og den, som hidrager dig forfører Menneskene der til.

Dikotien har mange Eksempler paa Uafnemnelighed at opvise. Blandt dem er Familien Fran, spanske Navn i Historien. Dødenkonferens Keiseren havde over, sit den med Beligjæring og bragt den til Anseelse og Betjendning i Italien. Og hvad var Takken? Da Konradin, den sidste Hødenkonferens, efter det tabte Slag ved Scurcola søgte Tilflugt hos en Frangipani, blev han forraadt af ham og brakt paa Skaffotet. Endnu mere berømt og forfærdelig er den Uafnemnelighed, som Juntas Historik 10. de har Daga han, d. i blev deres Billeder, der greb Jesus, som det hedder i Kvæternes Skjænder. Over ham klager Beligjæring, som han forraadt, i Spandomen: „Ogsaa den Rand, med hvem

jeg havde Fred, som jeg forlod mig paa, som med mit Brød, har løst sig Døl imod mig.“ (Gal. 41, 10.) Hans Forraaderi bliver her altsaa fremstillet som en Folge af hans Hædige, sorte Uafnemmelighed mod den, der havde værdiset ham sit Venstreb og overrøst ham med Beligjæring. Der har vi det klare Bevis paa, at selv det gode, man nyder, kan i et uafnemnelige Menneskehjerte forvandle sig til Gift og Galde. Beligjæringen bliver den uafnemnelige ikke blot ligegyldig, men lige modbydelig, ja en Øjensstand for Død og Hjerneskab.

Til virkelig Taknemmelighed hører fremfor alt Overværdigheden af Gjenfærligheden. Guds Taks er lig som hans Tante altid rettet tilbage paa det egne, — i hans Haand forvandler Takkens Blomst sig til en saarende Keide.

Til alle Tider har de kristne tilkjendegivet sin Taknemmelighed mod Gud ved frivillige Gaver, Støttelser og Tøstamenter til Kirken. I dette Stykke er fremfor alt og for alle Tider Kong David og med ham Israels Folk et Mønsterbillede. Da David holdt sin „sidste Rigsdag“ angaaende Tempelbygningen, spurgte han Folket: „Og hvo er nu villig til at fylde sin Haand isog for Herren?“ Og saa lærer vi videre: „Og Folket glædede sig over, at de gav frivillig; ti med helt Hjerte gav de frivillig Herren; og ogsaa Kong David glædede sig med stor Glæde og lovede Herren for hele Forsamlingens Dine og holdt den underfulde Tallebon, der findes i 1. Krønikebog 29 Kapitel. Kun et Par Steder deraf vi her fremhæver: „Og Rigdommen og Vren udgaa fra dit H. H. . . . Fra dig er det altsammen, og af din Haand har vi givet dig. Vi er frammende for dit Kæjen og Gjørker, som alle vore Fæder; som en Skygge er vore Fæder, og det er intet Haad. Herre, vor Gud! al denne Mængde, som vi har bragt til dig for at bygge dig et Hus for dit hellige Navn, den er fra din Haand, og dit er det altsammen. Og jeg ved, min Gud, at du ransager Hjertet og har Øjeblik i Ketsindighed; jeg har i mit Hjertes Oprigtighed frivillig givet dig alt dette, og dit H. H., som findes her har jeg nu med Glæde seet give dig frivillig.“

Se, hjerte Væjer, det er et Eksempel paa ægte, oprigtig Taknemmelighed: den frivillige Gave, fordi alt, hvad vi giver, er af Gud!

Fra Haus und Hof ved J. S.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Vinterterminen ved Pacific Lutheran Academy begynder den 6te Januar.

Skolen tilbyder de følgende Kurser I. „Preparatory Course“, der i det væsentligste svarer til 7de, 8de og 9de Grade i Common Skolen. Dette kursus er særlig passende for yngre Elever samt andre, der staar tilbage i de almindelige Fag, der læses paa „Common“ Skolen. Til Optagelse i dette kursus kræves ingen Eksamen.

II. „Normal Course“ paa to Aar. Dette indbefatter alle Fag, som hører til en First Grade Teacher's Certificate. Til Optagelse kræves, at Bedkommende skal være vel hjemme i de almindelige „Common“ Skole Fag. Graduerter fra vort „Preparatory Course“ eller et tilsvarende kursus ved en anden anerkendt Skole optages uden Eksamen.

III. Skolen tilbyder ogsaa tre saakaldte „College Preparatory“ Kurser, hvert paa tre Aar:

a) „Classical College Preparatory Course“, der indbefatter alle de Fag, som kræves til Optagelse ved et Classical College.*

b) English Scientific College Preparatory Course indbefatter alle Fag, der kræves til Optagelse ved en saakaldt „School of Science.“

c) Luther College Preparatory Course, der gives den nødvendige Forberedelse til Optagelse ved det nordre Luther College i Decorah, Ia. Dette kursus er særlig passende for saadanne, der ved siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk.

Til Optagelse i de tre sidst nævnte Kurser kræves, at Bedkommende skal være nogenlunde vel hjemme i de Fag, som læses paa „Common“ Skolen. Disciple, der staar tilbage i et eller flere af disse Fag, kan erholde den nødvendige Forberedelse i vort „Preparatory Course“, der er særlig indrettet for saadanne.

IV. Commercial Course er særlig indrettet for saadanne som vil lære Bogholderi eller Hurtigskrift.

Disciple, som har en nogenlunde god Common Skole Uddannelse, kan blive færdig med dette kursus paa et Aar.

Med Hensyn til de V. allerede nævnte Kurser er det ogsaa et fuldstændigt kursus i Pions, Orgel og Sang.

I gennem Vinterterminen vil der undervises i følgende Fag: Engelsk Litteratur og Grammatik, Arithmetik,

Algebra, Geometri, Norsk, Læsning og Grammatik, Lyf, Latin, Græsk, Historie, Religion, Bogholderi, Gymnastik, og Sang. Ved Siden af disse bliver der ogsaa Ekstraklasser for Nykommere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstraklasser i andre Fag, hvor det v. ser sig nødvendigt.

Da der er mange, som ikke er istand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og slutt sig til de Klasser som er i Gang.

Skoleaaret er inddelt i tre Terminer, hver paa tre Maaned. I Skoleperioden betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For oplæsning og opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplene under Lærernes Tilsyn båret en saakaldt „Boarding Club“. Paa denne Maaned har de skaffet sig god, sund Kost til dens virkelige Kostende. Saaledes var Gjennemsnitsprisen ifjor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned.

Udgifterne for Skole, Kost og Logi for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Dertil kommer de Bøger og Bæst. De nødvendige Bøger kan kjøbes eller leies ved Skolen til meget billig Pris. I Nærheden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplene kan faa sin Bæst udført paa meget rimelige Billaar. Over Disciplet erlægges \$2.00 om Uavet for Lægetilfælde.

Det kan derfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter de haade Skole, Kost, Lægetilfælde, Logi, Bøger og Bæst.

For Kataloger og nærmere Oplysninger sendende man sig til Skolens Bestyrer

R. J. Song,
Varmland, Wa.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Statens Hus beh. det nye Vandingskøb for Udgivelsen i det Barge Office.

Kristeligt Hæberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Bestyrer E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og har Emigrantterne til med Raad og Døds.

Gult, som kommer fra Boston, hører med Helt Line Street over 112 1/2 Etern.

Betalt for Herold.	
N P Melboftad, Wolverton	\$1.00
N N Høngen, Mission Hill	.50
J Bruget, Volin	.50
Ole A Oen, Minot	3.00
Mrs J Larson, Whatcom	.50
S S Jensen, St Paul	1.00
Past G B Bestul, Frenchville	1.00
O A G Wlyberg, Pelican Rapids	2.50
G N Hanaen, Pelican Rapids	2.50
O S Steubacken, Verstrand	.50
Past. G A Koumann, Glenwood	.50
J S Røis, Clifford	1.00
O O Fortun, Stoughton	.50
J J Røiset, Stoughton	.50
Ole J Befeld, Giddville	1.00
Louis Wilson, Hayfield	.50
T G Møsjø, Centergrove	1.00
Ole Henri, Verdal	3.00
Garric Høngland, Moland	.50
G Østebro, Lyngdal, Norway	.75
Past S R J Møstater, Jumbrota	1.00
S G Lunde, Jumbrota	.50
G A Østfoss, Statbud	1.00
O Lunde, Billing	.30
J A Jacobson, Minot	1.00
Louis Hørdem, Portland	.55
G A Hørstad, Mon	.50
Past N Amlund, Story City	.50
Chr Sivertsen, Wash Prairie	.50
Past C T Lee, Northwood	.50
S Larson, Story City	.50
L Høfsten, Colfax	1.00
Past D Rønne, Menomonee	.50
N D Høstems, Bellevue	.55
Past S M Gundersen, Hoboken	1.00
G Gundersen, Prairie Laue	.50
G G Storaasli, Parkland	.50
Lars O Hønsland, Duhammel	.50
Past S J Strand, Albert Lea	1.00
T Thompson, Clark Grove	.50
Ed Open, Verdal	1.00
R S Brusven, Lawndale	1.00
Kjal Stortefson, Amboy	.50
O Høttam, Parkland	.50
Peter Røugen, Edison	.55
G J Hønden, Ridgeway	.50
John Frøng, Genesee	.50
Past Chr Anderson, Moscow	.50
N A Duale, Kaslon	1.00
G Lørbenson, Jola	1.00

Til Afbetaling paa Skolens Gjæld.

Past Geo D Lanes Rald	
John Mathison, Wharoad	\$25.00
Ole Lee Sr, Wharoad	25.00
Obin Lee, Wharoad	25.00
Past G O Lane, Fairhaven	54.00
Past L G Foss's Rald	
BedPast Foss, Ingeniørskole	85.00

Past N Pedersen's Rald
G G Evans, Silverton 25.00

T Thompson, Clark Grove .. .50

Til Istandsættelse af Rum.

G G Storaasli, Parkland 10.00

O G Fossien, Parkland 5.00

Rond Knudsen,
Kasjerer.

Giver og eder skal gives.

Atter maa vi bede om Kjærligheds-gaver til Chr. Cooper, som er anbragt hos afdøde Gunder Johnsons Erle. For denne Drengs Ophold, Tilsyn og Klæder forlanger hun kun 6 Dollars Maaned-n. Men det trænger hun godt. Nu stöder vi hende for hals-anden Maaned. Hvem vil nu være saa god at lægge 25 eller 50cts i Brev og sende det til Mrs. G. Johnson, Parkland, Wash.? Vi skal kvittere i "Herold" derfor. S. Hørstad.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific

Lutheran University.—

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkera r
beide.

Vor Frelser's norsk
luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.

" 11 A. M. Høimesse-
gudstjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.

Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. Lørdagskole

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften

i Maaned-n, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Ef. i

Maaned-n, Kvindeforening.

Mer!

Alle, som sender os penge til at be-
tjale stat paa lotter med, maa angive
nøiagtig beskrivelse af lotterne saafom
lottens nummer, samt i hvilken "Block"
og "Addition" de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger
kan vi ikke være ansvarlige for om en
feil begaaes.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

EIERE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekervarer, Chemikalier og Tol-
et Artikler.

Ole S. Lien har mange Aars Er-
faring som Apotheker, er altid tilstede
og man kan der trøgt stole paa at faa
Recepter udfyldte med Omhu og Nøi-
agtighed.

1102 TACOMA AVE.,

TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

J. M. Arntson,

North Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saafm Skjeder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall-

TACOMA. - WASH

Dr. D. A. Gove.

SPANAWAY.

All calls answered promptly.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done

at Reasonable Prices.

Pacific Districts Prester.

Anderson Chr. Genesee, Idaho.

Anderson J. N. 2108 Abeline Str.

Oakland Cal

Steffan J. Box 175 Redford Wn.

Stump P. Cor. W. & Pratt Streetsureka Cal

Christensen W. N. 1422 7th Ave., Seattle,
Wn.

Carlson, G. N. W. Box 404 Duward
California.

Foss L. G. Stanwood, Wash.

Grønberg D. 1663 Howard St.

San Francisco, Cal.

Hauges, O. 425 West 10th Street,

Tel: Scott 863. Portland, Ore.

Hørstad, E. Parkland, Wash.

Hølden, O. W. Astoria, Oregon.

1476 Grand Ave.

Johnson, J. 204 J Str. Fresno, Cal.

Karsten, E. Parkland, Wash.

Lane, Geo. D. Box 236, Fairhaven Wash.

Risjen, L. Box 97.

Widbur, Wash.

Veberjen, N. Silverton, Oregon.

Sperati, G. N. 2550 So. J Str. Tacoma,
Wash.

Stensrud, E. M. 235 13th Str.

San Francisco, Cal.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko-
handler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du

trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden

Handlende.

